

عنوان مقاله:

شگردها و زمینه های تداعی معانی در داستان "دا"

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 1، شماره 1 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

فاطمه معین الدینی - استادیار دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

ادبیات داستانی پایداری با بهره‌گیری از قالب‌های مختلف و متنوع، در فضای واقع‌گرا و به شیوه "پس رویدادی" به بیان حوادث و وقایع دوران دفاع مقدس پرداخته و جاودانه نمودن دلاوری‌ها و سلحشورهای از جان گذشتگان و دلاوران سرزمین ایران اسلامی را وجهه همت و هدف والای خود قرار داده است. گره خوردگی کنش‌های داستانی با احساس، عاطفه و تجربهٔ راویان این نوع ادبی، سبب شده که بسیاری از وقایع و حوادث تحت تأثیر اصل تداعی معانی به ذهن نویسندگان وارد شود و از آنجا در پهنه بیان و داستان، بروز و ظهور یابد. در رمان "دا" که یکی از رمان‌های بسیار تأثیرگذار ادبیات پایداری است، راوی و نویسنده هر یک به نوبه خود، تحت تأثیر فضای معنوی اثر قرار گرفته‌اند و با بهره‌گیری آگاهانه یا ناخودآگاه از تکنیک‌های گوناگون داستانی، به آفرینش این اثر ارزشمند پرداخته‌اند. در این گفتار، نویسنده با استفاده از روش سند کاوی بود به شیوهٔ تحلیلی - توصیفی، جایگاه و نقش "تداعی معانی" را در فراخوانی حادثه‌ها و شکل دهی به آنها در مرکز توجه خود قرار داده و پس از تبیین اصول و مبانی حاکم بر این اصل، نقش‌ها، زمینه‌ها و کارکردهای آن را در کتاب "دا" نشان داده است.

کلمات کلیدی:

تداعی معانی، ادبیات داستانی پایداری، دا، مشابهت، مجاورت، تضاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1134090>

